

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

Ryhmä: 6
FCI:n numero: 22
Hyväksytty: FCI 24.1.1996
SKL-FKK 25.4.1999

ISO GASCOGNENAJOKOIRA (GRAND BLEU DE GASCOGNE)

Alkuperämaa: Ranska

1/3

KÄYTTÖTARKOITUS: Aseella metsästettäessä ja joskus ajometsästyksessä käytettävä rotu. Suurriistakoira, jota voidaan käyttää myös jänisjahdissa, yleensä ajueena tai yksittäin jäljestävänä.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Erittäin vanha rotu, samoilta ajoilta kuin Pyhän Hubertuksenkoira. Gaston Febus, de Foix'n kreivi, käytti 1300-luvulla isoista gascognenajokoirista muodostettuja ajueita suden, karhun tai villisian metsästykseseen. Rotu on hyvin yleinen Etelä- ja Lounais-Ranskassa, erityisesti Gascognessa, josta rodun nimikin on peräisin. Se on kaikkien Etelä-Ranskasta kotoisin olevien ajokoirarotujen taustalla.

YLEISVAIKUTELMA: Ikivanha rotu, erityisen ranskalaistyyppinen pään, karva-
peitteen ja ilmeen suhteen. Hyvin vaikuttava, ilmentää rauhallista voimaa ja suurta ylväyttä.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Tämän rodun yksilöllä on erittäin hyvä haju-
aisti ja sointuva, matalasävyinen ulvonta. Sillä on metsästyksessä erittäin hyvä keskittymiskyky ja se on luontainen ajuekoira. Se on luonteeltaan rauhallinen ja tottelevainen.

PÄÄ

KALLO-OSA: Edestä katsottuna hieman holvautunut eikä kovin leveä. Niskakyhmy on selvästi havaittavissa. Ylhäältä katsottuna kallon takaosa on suippo. Otsa on täyteläinen.

OTSAPENGER: Vain hieman korostunut.

KIRSU: Musta ja hyvin kehittynyt. Sieraimet ovat avoimet.

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Islands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

ISO GASCOGNENAJOKOIRA

2/3

KUONO-OSA: Voimakas ja yhtä pitkä kuin kallo. Kuononselkä on hieman kupe-
ra.

HUULET: Melko riippuvat ja selvästi alaleuan peittävät. Kuonon etuosa on niiden ansiosta sivulta katsottuna neliömäinen. Suupieli on selvästi havaittava, ei kuitenkaan löysä.

HAMPAAT / PURENTA: Leikkaava purenta. Etuhampaat ovat suorassa kulmas-
sa leukoihin nähden.

POSKET: Kuivat, poskien nahka on yhdellä tai kahdella poimulla.

SILMÄT: Soikeat ja väriltään ruskeat, vaikuttavat hieman painuneilta paksujen
silmäluomien alla. Alaluomi voi toisinaan olla jonkin verran löysä. Ilme on lempeä
ja hieman surumielinen.

KORVAT: Rodulle tyypilliset: ohuet, sisäänpäin kiertyneet ja teräväkärkiset. Nii-
den tulee eteenpäin vedettyinä ulottua kirsun kärjen yli. Korvalehden kiinnityskoh-
ta on kapea ja sijaitsee selvästi silmän tason alapuolella.

KAULA: Kohtuullisen pitkä ja hieman kaareva. Kaulanahka on löysää.

RUNKO

SELKÄ: Melko pitkä, mutta kiinteä.

LANNE: Ei selvästi erottuva.

LANTIO: Hieman viisto ja pakaroita korostava.

RINTAKEHÄ: Pitkä, leveä ja kyynärpäiden tasolle ulottuva. Eturinta on leveä.
Kylkiluut ovat kohtuullisen kaareutuneet ja pitkät.

ALALINJA JA VATSA: Kupeet ovat litteät ja alas laskeutuneet.

HÄNTÄ: Melko paksu, joskus sen alapuolella voi olla joitakin viljan vihneitä
muistuttavia karvoja. Häntä ulottuu kintereisiin, se on tyvestään vahva ja asennol-
taan sapelimainen.

RAAJAT

ETURAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Eturaajat ovat vahvat.

LAVAT: Melko pitkät, lihaksikkaat ja selvästi viistot.

KYYNÄRPÄÄT: Rungon myötäiset.

KYYNÄRVARRET: Vahvaluustoiset; jänteet ovat selvästi erottuvat.

KÄPÄLÄT: Hieman pidentyneen soikion muotoiset; varpaat ovat kuivat ja tiiviisti
yhdessä. Päkiät ja kynnet ovat mustat.

TAKARAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Takaraajat ovat vankat.

REIDET: Pitkät ja lihaksikkaat.

KINTEREET: Leveät, hieman kulmautuneet ja matalat.

KÄPÄLÄT: Kuten etukäpälät.

LIIKKEET: Tasapainoiset ja vaivattomat.

NAHKA: Melko paksua ja joustavaa. Nahka on väriltään musta tai mustien läiski-en voimakkaasti kirjavoima, ei koskaan yksivärinen valkoinen. Limakalvot (karvat-tomat alueet) ovat mustat.

KARVAPEITE

KARVA: Lyhyttä, melko paksua ja hyvin tiheää.

VÄRI: Kauttaaltaan kimo (mustaa ja valkoista), vaikutelma on liuskeenharmaa; siinä voi olla mustia läiskiä, joiden koko voi vaihdella. Kummallakin puolella päätä on yleensä musta läiskä, joka peittää korvan, ympäröi silmän ja päättyy poskeen. Läiskät eivät yhdy päälle, vaan niiden väliin jää valkoinen alue, jonka keskellä on usein rodulle tyypillinen pieni, soikea musta pilkku. Kummankin kulmakaaren yläpuolella on enemmän tai vähemmän kirkas punaruskea merkki, joten vaikutelma on ”nelisilmäinen”. Myös poskissa, huulissa, korvien sisäpinnalla, raajoissa ja hän-nän alapuolella on punaruskeaa väriä.

KOKO

SÄKÄKORKEUS: Urokset 65 – 72 cm ja nartut 62 – 68 cm.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellämämainituista kohdista luetaan virheiksi suh-teutettuna virheen vakavuuteen.

Pää: Liian lyhyt pää; liian tasainen tai liian kapea kallo; ylös kiinnittyneet, lyhyet tai riittämättömästi kiertyneet korvat.

Runko: Riittämätön rungon tilavuus; pehmeä selkä; luisu lantio; rotumääritelmästä poikkeava häntä.

Raajat: Riittämätön raajojen luusto; pystyt lavat; hajavarpaiset käpälät; takaa kat-sottuna pihtikintuiset takaraajat.

Karvapeite: Liian lyhyt ja ohut karvanlaatu.

Käyttäytyminen: Arkuus.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET: Epätyypillisuus; täysin rotumääritelmästä poikkeava karvapeite; vaaleat silmät; vakavat anatomiset epämuodostumat; havaittavissa ole-vat invalidisoivat viat; pelokkuus tai aggressiivisuus; ylä- tai alapurenta.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittyntä kivistä täysin laskeutu-neina kivespussiin.